

สาธารณรัฐเซาท์ซูดาน (Republic of South Sudan)

เมืองหลวง จูบา

ที่ตั้ง ในเขต Sahel ทางตะวันออกเฉียงเหนือของทวีปแอฟริกา อยู่ระหว่างละติจูด 3-13 องศาเหนือ กับลองจิจูด 24-36 องศาตะวันออก พื้นที่ 644,329 ตร.กม. มีชายแดนทางบกยาว 6,018 กม. และเป็นประเทศไม่มีทางออกสู่ทะเล (landlocked)

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับซูดาน 2,158 กม. (ยังไม่สามารถบรรลุข้อตกลงสถานะเขตแดนพื้นที่ Abyei)
ทิศใต้	ติดกับเคนยา 317 กม. ยูกันดา 475 กม. และคองโก 714 กม.
ทิศตะวันออก	ติดกับเอธิโอเปีย 1,299 กม.
ทิศตะวันตก	ติดกับสาธารณรัฐแอฟริกากลาง 1,055 กม.

ภูมิประเทศ เป็นที่ราบทางตอนเหนือและภาคกลางของประเทศก่อนยกตัวขึ้นเป็นที่ราบสูง ด้านพรมแดนที่ติดกับเคนยาและยูกันดา มีแม่น้ำ White Nile ไหลผ่านตอนกลางของประเทศจากภาคใต้ (ยูกันดา) ไปทางเหนือผ่านพรมแดนเข้าไปในซูดานเหนือ ทำให้เซาท์ซูดานมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูก จุดที่สูงที่สุดของประเทศอยู่ที่ภูเขา Kinyeti มีความสูง 3,187 ม. เหนือระดับน้ำทะเล

ภูมิอากาศ ตั้งอยู่ในเขตอากาศร้อนชื้น ทำให้อากาศอบอ้าวในช่วงฤดูร้อน ช่วงมรสุมมีฝนตกชุกในเขตที่ราบสูงในภาคใต้ และพื้นที่ชุ่มฝนจะลดลงในทางตอนเหนือของประเทศ

ประชากร 13,489,668 คน (ต.ค.2567-countrymeters.info) เป็นชาว Dinka 35-40% ชาว Nuer 15% และชาว Shilluk, Azande, Bari, Kakwa, Kuku, Murle, Mandari, Didinga, Ndogo, Bviri, Lndi, Anuak, Bongo, Lango, Dungotona, Acholi, Bako และ Fertit อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 42.1% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 55.3% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 2.6% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 60.3 ปี เพศชาย 58.4 ปี เพศหญิง 62.2 ปี (ปี 2567 CIA Fact Book) อัตราการเกิด 36.4 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 8.9 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 4.65% (ปี 2567)

ศาสนา ส่วนใหญ่นับถือคริสต์ 60.5% ความเชื่อท้องถิ่น 32.9% อิสลาม 6.2% และอื่น ๆ 1% (ประมาณการปี 2567 โดย CIA Fact Book ของสหรัฐฯ)

ภาษา ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ มีการใช้ภาษาอาหรับสำเนียงชาว Juba และซูดาน นอกจากนี้มีการใช้ภาษาถิ่น ได้แก่ Dinka, Nuer, Bari, Zande และ Shilluk

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 34.5% (ปี 2567)

การก่อตั้งประเทศ อียิปต์พยายามยึดครองพื้นที่ที่เป็นเซาท์ซูดานในช่วงทศวรรษ 1870 แต่เกิดเหตุการณ์ Islamic Mahdist Revolution ในพื้นที่เมื่อ พ.ย.2428 สหราชอาณาจักรเข้าปราบปรามกลุ่ม Mahdist เมื่อปี 2441 และตั้งประเทศซูดานภายใต้การปกครองร่วมระหว่างสหราชอาณาจักรกับอียิปต์เมื่อปี 2442 ในช่วงดังกล่าวนักบวชชาวคริสต์ได้เข้าเผยแพร่ศาสนาและนำภาษาอังกฤษเข้าไปใช้อย่างแพร่หลาย เมื่อซูดานได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2499 เซาท์ซูดานจะได้ปกครองตนเอง แต่รัฐบาลซูดานไม่ยินยอม ทำให้เกิดสงครามกลางเมืองถึง 2 ครั้ง ระหว่างปี 2498-2515 และระหว่างปี 2526-2548 ส่งผลให้ประชาชนเผชิญกับภาวะอดอยาก และเสียชีวิตมากกว่า 2.5 ล้านคน จนกระทั่งมีการลงนามความตกลง Comprehensive Peace Agreement (CPA) เมื่อ ม.ค.2548 ทำให้สงครามกลางเมืองยุติลง ความตกลง CPA ยังกำหนดให้เซาท์ซูดานได้สิทธิในการปกครองตนเองระหว่างปี 2548-2554 ก่อนจัดการลงประชามติให้ประชาชนตัดสินใจว่าจะรวมอยู่กับซูดานต่อไปหรือไม่ ซึ่งการลงประชามติเมื่อ ม.ค.2554 ประชาชน 98% เลือกที่จะปกครองตนเอง นำมาสู่การประกาศเอกราชเมื่อ 9 ก.ค.2554

ต่อมา เมื่อ ค.ศ.2556 เกิดการแย่งชิงอำนาจระหว่างประธานาธิบดี Salva Kiir Mayardit ซึ่งเป็นชนเผ่า Dinka (ชนส่วนใหญ่ของเซาท์ซูดาน) กับรองประธานาธิบดี Riek Machar ซึ่งเป็นชนเผ่า Nuer (มีมากเป็นลำดับ 2 ในเซาท์ซูดาน) โดยประธานาธิบดี Kiir กล่าวหาว่ารองประธานาธิบดี Riek พยายามจะยึดอำนาจ ทำให้เกิดการสู้รบระหว่างทั้งสองฝ่าย โดยมีทหารยูกันดาเข้าร่วมกับฝ่ายรัฐบาลภายใต้การนำของประธานาธิบดี Kiir เพื่อต่อสู้กับฝ่ายต่อต้านรัฐบาลที่นำโดยรองประธานาธิบดี Riek ต่อมาในช่วงปี 2557-2558 มีการเจรจาสันติภาพระหว่างสองฝ่ายหลายครั้ง โดยมีองค์กรด้านการค้าของประเทศในแอฟริกาตะวันออก (Inter-Governmental Authority On Development-IGAD) ช่วยไกล่เกลี่ย ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามในข้อตกลงหยุดยิงที่แอดดิสอาบาบา เอธิโอเปีย และนำไปสู่การบรรลุข้อตกลงสันติภาพเมื่อ ส.ค.2558 ซึ่งแม้ว่าข้อตกลงกำหนดให้รองประธานาธิบดี Riek เป็นรองประธานาธิบดีต่อไป แต่ความขัดแย้งระหว่างประธานาธิบดี Salva Kiir Mayardit และรองประธานาธิบดี Riek ยังคงมีอยู่ ต่อมาประธานาธิบดี Salva Kiir Mayardit ได้ปลดนาย Riek ออกจากตำแหน่งรองประธานาธิบดี เมื่อ 10 ก.ค.2559 และแต่งตั้งนาย Taban Deng Gai เป็นรองประธานาธิบดีแทน ขณะที่นาย Riek หลบหนีออกนอกประเทศ ต่อมาเมื่อ 12 ก.ย.2561 มีการลงนามในข้อตกลงสันติภาพ และเมื่อ 22 ก.พ.2563 มีการจัดตั้งรัฐบาลเอกภาพ ขณะที่กลุ่มต่อต้านรัฐบาลบางกลุ่มไม่ยอมรับและยังคงสู้รบ

วันชาติ 9 ก.ค. วันประกาศเอกราชจากซูดานเมื่อปี 2554

การเมือง ปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นทั้งประมุขและหัวหน้ารัฐบาล มาจากการเลือกตั้งโดยตรง วาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี ดำรงตำแหน่งได้ 2 สมัยติดต่อกัน (การประชุม National Dialogue ระหว่าง 3-17 พ.ย.2563 มีมติให้ขยายระยะเวลาดำรงตำแหน่งจาก 4 ปี เป็น 5 ปี) ประธานาธิบดีคนปัจจุบันคือ นาย Salva Kiir Mayardit ซึ่งเป็นประธานาธิบดีคนแรกและคนเดียวของเซาท์ซูดาน นับตั้งแต่ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนแรกของประเทศ เมื่อ 9 ก.ค.2554

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมีอำนาจควบคุมฝ่ายบริหาร แต่งตั้ง นรม. และ ครม. โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา การเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งล่าสุด ระหว่าง 11-15 เม.ย.2554 นาย Salva Kiir Mayardit ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียง 93% สำหรับการเลือกตั้งครั้งถัดไป มีกำหนดจัดใน 20 ค.ศ.2569 หลังจากเลื่อนมาแล้ว 4 ครั้ง คือ จากปี 2558 ไปเป็นปี 2561, 2564, 2566 และ 22 ค.ศ.2567

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ประกอบด้วย 2 สภา คือ 1) สภา Council of State มีสมาชิกจำนวน 50 คน ตั้งขึ้นตามคำสั่งประธานาธิบดี เมื่อ ส.ค.2554 มีหน้าที่สำคัญคือ ให้ความเห็นชอบกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารประเทศ ออกข้อมติและคำสั่งที่เป็นการแนะนำรัฐบาล กำกับดูแลและติดตามกระบวนการฟื้นฟูประเทศ และสวัสดิการสังคมที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง และ 2) สภา National Legislative Assembly มีสมาชิกจำนวน 400 คน โดยมาจากการเลือกตั้ง 170 คน วาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี มีหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร โดยมีสิทธิออกเสียงไม่ไว้วางใจรองประธานาธิบดีและ รมว. อนุมัติแผนนโยบาย และงบประมาณแผ่นดิน ให้สัตยาบันสนธิสัญญาระหว่างประเทศ สมาชิกวุฒิสภาได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี และสาบานตนเข้ารับตำแหน่งเมื่อต้นปี 2564

ฝ่ายตุลาการ : ใช้ระบบศาลคู่ ซึ่งเป็นระบบที่มีทั้งศาลยุติธรรมและศาลพิเศษ โดยเซาท์ซูดาน มีศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลชั้นต้น และศาลจารีตประเพณี

พรรคการเมืองสำคัญ : พรรค Sudan People's Liberation Movement (SPLM) ของประธานาธิบดี Kiir เป็นพรรครัฐบาลปัจจุบัน และครองเสียงข้างมากในรัฐสภา (มี ส.ส.ของพรรคได้รับเลือกตั้งเมื่อ เม.ย.2553 จำนวน 160 คน จากทั้งหมด 170 คน) พรรค Democratic Change (DC) เดิมคือพรรค Sudan People's Liberation Movement-Democratic Change (มี ส.ส.ของพรรคได้รับเลือกตั้ง 4 คน) ส.ส.ที่เหลืออีก 6 คน ไม่สังกัดพรรคการเมือง และพรรค South Sudan People's Liberation Movement In Opposition (SPLM-IO) ของอดีตประธานาธิบดี Riek

เศรษฐกิจ เศรษฐกิจของเซาท์ซูดานยังคงเชื่อมโยงกับซูดาน โดยสินค้าและเงินทุนหลักของประเทศส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากซูดานและประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ยูกันดา และเคนยา ส่วนการส่งออกน้ำมันทางท่อของเซาท์ซูดานยังต้องพึ่งพาท่าเรือซูดาน นอกจากนี้ การที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามกลางเมือง (ปี 2556-2558) และการสู้รบระหว่างชนเผ่ามาเป็นเวลานาน ทำให้มีผู้พลัดถิ่นมากถึง 2.2 ล้านคน และประชาชนจำนวนมากเสียชีวิต นอกจากนี้รัฐบาลใช้งบประมาณส่วนใหญ่ในการพัฒนากองทัพ จึงทำให้ภาคอุตสาหกรรม ระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานสำคัญไม่ได้รับการพัฒนา เช่น เส้นทางคมนาคมในประเทศ ระบบไฟฟ้าต้องใช้เครื่องปั่นไฟฟ้าจากน้ำมันดีเซล ทำให้ไม่สามารถผลิตไฟฟ้าได้เพียงพอกับความต้องการภายในประเทศ และระบบน้ำประปามีจำกัด ดังนั้น เซาท์ซูดานจึงต้องเปิดรับการลงทุนและความช่วยเหลือจากต่างประเทศ โดยได้รับความช่วยเหลือด้านงบประมาณในการลงทุนพัฒนาระบบสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐาน การผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ และการพัฒนาด้านเกษตรกรรมจากธนาคารโลกและประเทศต่าง ๆ เช่น สหราชอาณาจักร สหรัฐฯ นอร์เวย์ และเนเธอร์แลนด์ มาตั้งแต่ปี 2548 คิดเป็นมูลค่ามากกว่า 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นอกจากนี้ รัฐบาลเซาท์ซูดานต้องการลดการพึ่งพาซูดานในการส่งออกน้ำมัน จึงใช้นโยบายการขยายความร่วมมือด้าน การค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เอธิโอเปีย ยูกันดา และเคนยา โดยได้ร่วมมือกับเคนยาขอรับความช่วยเหลือทางการเงินจากจีนและญี่ปุ่น ในการวางแผนสร้างระบบท่อน้ำมันดิบระยะทางประมาณ 1,400 กม. จากเซาท์ซูดานมายังท่าเรือเมืองลามู ทางตอนเหนือของเคนยา

เซาท์ซูดานเป็นผู้ผลิตน้ำมันสำคัญของแอฟริกา แต่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน (OPEC) จึงสามารถผลิตน้ำมันได้อย่างอิสระโดยปราศจากการถูกจำกัดเพดานการผลิต และมีประเทศต่าง ๆ เช่น แคนาดา ฝรั่งเศส จีน อินเดีย และมาเลเซีย เข้าลงทุนในภาคอุตสาหกรรมน้ำมันในเซาท์ซูดาน โดยการผลิตน้ำมันดิบของเซาท์ซูดานเป็นแหล่งที่มาของรายได้ภาครัฐถึง 95%

เศรษฐกิจของเซาท์ซูดานฟื้นตัวขึ้นหลังจากการลงนามข้อตกลง Revitalized Peace เมื่อปี 2561 แต่เริ่มถดถอยลงอีกครั้ง เนื่องจากเผชิญปัญหาตักแตนทะเลทราย อุทกภัย การผลิตน้ำมันลดลง ความขัดแย้งภายในประเทศ วิกฤตรัสเซีย-ยูเครน และปัญหา COVID-19 ประกอบกับการขาดดุลงบประมาณของรัฐบาลและค่าเงินปอนด์เซาท์ซูดานอ่อนค่าลง

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ปอนด์เซาท์ซูดาน (South Sudanese Pounds) หรือ SSP
อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 601.50 ปอนด์เซาท์ซูดาน
อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 17.87 ปอนด์เซาท์ซูดาน (ต.ค.2567)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 5,270 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2567 ข้อมูลจากธนาคารโลก)
อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : -26.4%
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 340.99 ดอลลาร์สหรัฐ
แรงงาน : 4,471,289 คน (ปี 2566 ข้อมูลจากธนาคารโลก)
อัตราการว่างงาน : 18.2% (ปี 2567 ข้อมูลจากธนาคารโลก)
อัตราเงินเฟ้อ : 18% (ปี 2567 ข้อมูลจากธนาคารพัฒนาแอฟริกา)
ผลผลิตทางการเกษตร : ข้าวฟ่าง ข้าวโพด ข้าว ลูกเดือย ข้าวสาลี กัมอาหารับ อ้อย มะม่วง มะละกอ กล้วย
การส่งออก : 5,811 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2565 ข้อมูลจากธนาคารโลก)
การนำเข้า : 6,401 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2565 ข้อมูลจากธนาคารโลก)
สินค้าส่งออก : น้ำมันดิบ
ทรัพยากรธรรมชาติ : น้ำมันดิบ

การทหารและความมั่นคง

การทหาร : งบประมาณด้านการทหาร 94 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น 2.25% ของ GDP (ปี 2563) กำลังพล 90,000 นาย ปัจจุบัน กกล.รักษาสันติภาพของสหประชาชาติ (UN Mission in the Republic of South Sudan-UNMISS) ยังประจำการในเซาท์ซูดาน โดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้ขยายระยะเวลาของ UNMISS ออกไปจนถึง 30 เม.ย.2568 UNMISS มีกำลังพลรวม 17,954 คน (ก.พ.2566) โดยเมื่อ 23 ธ.ค.2561 ไทยส่งกำลังพลของกองร้อยทหารช่างเฉพาะกิจเข้าร่วมภารกิจของ UNMISS จำนวน 273 คน พื้นที่ปฏิบัติงานหลักอยู่ที่จูบาและรัมเบค จบภารกิจเมื่อ 21 ก.ย.2563 รวมระยะเวลา 1 ปี 9 เดือน กองร้อยทหารช่างเฉพาะกิจฯ ผลัดที่ 2 จำนวน 270 นาย ออกเดินทางไปยังเซาท์ซูดานเพื่อรับช่วงภารกิจ เมื่อ 20 ก.ย.2563 ด้วยเที่ยวบินเช่าเหมาลำของสหประชาชาติ และเมื่อ 6 เม.ย.2565 กองทัพไทยส่งกองร้อยทหารช่างเฉพาะกิจฯ ผลัดที่ 3 จำนวน 273 นาย ออกเดินทางไปยังเซาท์ซูดานเพื่อรับช่วงภารกิจ

ยุทโธปกรณ์สำคัญ :

ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) รวมมากกว่า 80 คัน (รุ่น T-55 ไม่ปรากฏจำนวน รุ่น T-72AV จำนวน 80 คัน) รถลาดตระเวนหุ้มเกราะ (PPV) รุ่นต่าง ๆ ไม่ปรากฏจำนวน ปืนใหญ่รุ่นต่าง ๆ ไม่ปรากฏจำนวน อาวุธปล่อยนำวิถีพื้นสู่อากาศ (SAM) ไม่ปรากฏจำนวน

ทอ. ได้แก่ บ.ลำเลียง (TPT) แบบเบา รุ่น Beech 1900 จำนวน 1 เครื่อง ฮ.โจมตี (ATK) รุ่น Mi-24V และรุ่น Mi-24V-SMB Hind รวม 3 เครื่อง ฮ.อเนกประสงค์ (MRH) รุ่น Mi-17 Hip H จำนวน 5 เครื่อง ฮ.ลำเลียง (TPT) จำนวน 3 เครื่อง

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) ปัญหาทางการเมืองภายใน กระบวนการสันติภาพที่เปราะบางและการเปลี่ยนผ่านการเมืองที่เป็นไปอย่างล่าช้า ทำให้สถานการณ์ทางการเมืองยังไม่แน่นอน และแม้ว่ามีการลงนามสนธิสัญญาสันติภาพแล้ว แต่ความรุนแรงระหว่างกลุ่มกองกำลังภายในประเทศยังเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และประเด็นสำคัญที่ต้องติดตามคือ โอกาสที่จะเกิดสงครามกลางเมือง ซึ่งหากเกิดอีกครั้งจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาของเขาที่ซูดานอย่างมาก

2) ความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ แม้เขาที่ซูดานจะสามารถผลิตน้ำมันได้มาก (การส่งออกน้ำมันเป็นรายได้หลักของประเทศ) แต่ปัญหาขัดแย้งกับซูดาน ซึ่งมีท่อส่งน้ำมัน ทำให้การเจรจาทางเศรษฐกิจในประเด็นน้ำมันไม่เกิดขึ้น ขณะที่ผู้นำระดับสูงของประเทศยังคงขาดความมุ่งมั่นทางการเมือง สถาบันทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยยังคงอ่อนแอ และยังไม่สามารถร่วมกันดำเนินนโยบายเพื่อปฏิรูปประเทศได้ ทำให้เขาที่ซูดานยังคงต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากต่างประเทศต่อไป

3) วิกฤตด้านมนุษยธรรม ความรุนแรงในประเทศ ความไม่มั่นคงทางอาหาร ภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยเฉพาะอุทกภัย และปัญหาโรค COVID-19 ทำให้เขาที่ซูดานต้องเผชิญปัญหาความไม่มั่นคงด้านอาหาร เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐ Jonglei รัฐ Northern Bahr-el-Ghazal รัฐ Warrap และเขตปกครอง Pibor โดยสหประชาชาติ (UN) ประเมินว่า 3 ใน 4 ของประชากรเขาที่ซูดานตกอยู่ในสภาวะที่ต้องการความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างเร่งด่วน

4) ปัญหาผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่นฐานในประเทศ โดยปี 2565 มีชาวเขาที่ซูดานลี้ภัยการสู้รบไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ส่วนใหญ่อยู่ที่ซูดาน 309,849 คน และคองโก 19,452 คน นอกจากนี้ ยังมีผู้พลัดถิ่นฐานในประเทศประมาณ 2.23 ล้านคน โดยพลัดถิ่นฐานจากหลายสาเหตุ เช่น ปัญหาการสู้รบและความขัดแย้งทางชาติพันธุ์ตั้งแต่ปี 2556 ปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ AU, FAO, G-77, IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRC, ILO, IMF, Interpol, IOM, IPU, ITU, MIGA, UN, UNCTAD, UNESCO, UPU, WCO, WHO และ WMO

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 89 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ ได้แก่ ท่าอากาศยานจوبا ในกรุงจوبا เส้นทางรถไฟ 248 กม. ถนนระยะทาง 90,200 กม. (ปี 2562) ทั้งทางรถไฟและถนน ซึ่งชำรุดเป็นส่วนใหญ่ การโทรคมนาคม : ไม่ปรากฏข้อมูลการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ 3,439,784 เลขหมาย (ปี 2562) รหัสโทรศัพท์ระหว่างประเทศ +211 รหัสอินเทอร์เน็ต .ss จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 814,326 คน (ปี 2561)

การเดินทาง ไม่มีเที่ยวบินตรงจากกรุงเทพฯ ไปเซาท์ซูดาน โดยสามารถเดินทางได้โดยหลายสายการบิน เช่น Ethiopian Airways และ Kenya Airways ใช้เวลาเดินทางอย่างน้อย 14 ชม. เวลาที่เซาท์ซูดานช้ากว่าไทย 4 ชม.

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม :

- 1) การส่งผ่านอำนาจทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยรัฐบาลเอกภาพที่ตั้งขึ้นตามข้อตกลงสันติภาพ ซึ่งหากสามารถยุติข้อขัดแย้งระหว่างกลุ่มกองกำลังภายในประเทศ และเซาท์ซูดานมีสันติภาพมากขึ้น ย่อมส่งผลดีในการพัฒนาเพื่อฟื้นฟูประเทศให้ดีขึ้น
- 2) การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ การคอร์รัปชัน ตามที่มีการกำหนดแนวทางไว้เมื่อลงนามในข้อตกลงสันติภาพ เมื่อ ก.พ.2563 โดยเน้นการสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจ เพื่อลดการพึ่งพารายได้จากน้ำมัน และความพยายามหาเส้นทางส่งออกน้ำมันที่ไม่พึ่งพาท่าเรือของซูดาน
- 3) การฟื้นฟูประเทศที่ได้รับผลกระทบจากสงครามกลางเมือง โดยเฉพาะการพัฒนาการคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน โอกาสของเซาท์ซูดานคือการได้สิทธิพิเศษทางการค้าจากโครงการ "Everything but Arms" (EBA) ของสหภาพยุโรปสำหรับประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด นอกจากนี้ เซาท์ซูดานมีนโยบายเปิดรับการลงทุนและความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

ความสัมพันธ์ไทย-เซาท์ซูดาน

ความสัมพันธ์ด้านการทูต

ไทยรับรองเซาท์ซูดานอย่างเป็นทางการตามมติ ครม. เมื่อ 6 ก.ย.2554 โดยไทยและเซาท์ซูดานสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการ เมื่อ 5 ธ.ค.2556 และฝ่ายไทยมอบหมายให้ สอท.ไทย ณ กรุงไนโรบี เคนยา เป็นจุดติดต่อกับเซาท์ซูดาน โดยกำหนดให้มีเขตอาณาครอบคลุมเซาท์ซูดาน ส่วนเซาท์ซูดานมอบหมายให้ สอท.เซาท์ซูดาน ณ กรุงไนโรบี เคนยา เป็นจุดติดต่อกับไทย

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ

บริษัทก่อสร้างไทยและแรงงานไทยเข้าไปก่อสร้างถนนในดินแดนของเซาท์ซูดานตั้งแต่ก่อนการประกาศเอกราชจากซูดานจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ บริษัทจำหน่ายเครื่องชุดเจาะน้ำบาดาลของไทย ซึ่งมีสำนักงานอยู่ในไนโรบี เคนยา เข้าไปขายเครื่องชุดเจาะน้ำบาดาลในเซาท์ซูดานแล้ว

เมื่อปี 2566 การค้าระหว่างไทย-เซาท์ซูดาน มีมูลค่า 7.29 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออกไปเซาท์ซูดาน 7.26 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้าจากเซาท์ซูดาน 0.03 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยได้เปรียบดุลการค้าเซาท์ซูดาน 7.23 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และในช่วง ม.ค.-ส.ค.2567 การค้าไทย-เซาท์ซูดาน มีมูลค่า 4.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออกไปเซาท์ซูดาน 4.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้าจากเซาท์ซูดาน 0.01 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าที่ไทยส่งออกไปเซาท์ซูดานเมื่อปี 2567 ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ กระจกและผลิตภัณฑ์กระจก รองเท้าและชิ้นส่วน เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป สินค้าที่ไทยนำเข้าจากเซาท์ซูดานเมื่อปี 2567 ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์

อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ รองเท้า เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน สิ่งพิมพ์แผงวงจรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม และสิ่งพิมพ์

ด้านการท่องเที่ยว ปี 2563 มีผู้ที่เดินทางจากเซาท์ซูดานมาไทย จำนวน 15 คน ทั้งนี้ ปี 2565 มีคนไทยในเซาท์ซูดานมากกว่า 500 คน ประกอบด้วย พนักงานในบริษัท ARC Construction ก่อสร้างถนน และโครงสร้างพื้นฐานในเซาท์ซูดาน กองร้อยทหารช่างเฉพาะกิจ ไทย/เซาท์ซูดาน ภายใต้ภารกิจรักษาสันติภาพของสหประชาชาติในเซาท์ซูดาน (United Nations Mission in South Sudan–UNMISS) และคนไทยที่ทำงานในบริษัทชุดเจาะน้ำมัน เจ้าหน้าที่องค์การระหว่างประเทศ และพนักงานสปา

Salva Kiir Mayardit

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีเซาท์ซูดาน
เกิด	13 ก.ย.2494 (อายุ 74 ปี/ปี 2568) ที่เขต Gogrial รัฐ Warrap ทางตอนเหนือของเซาท์ซูดาน เป็นชนเผ่า Dinka
ศาสนา	คริสต์นิกายคาทอลิก
สถานภาพ	สมรสกับนาง Mary Ayen Mayardit มีบุตรสาวชื่อ Adut Mayardit และบุตรชายชื่อ Munuti Salva Kiir
การศึกษา	วิทยาลัยการทหารซูดาน
ประวัติการทำงาน	
ปี 2498-2515	- เข้าร่วมรบในสงครามกลางเมืองครั้งแรกในซูดาน โดยร่วมกลุ่มแบ่งแยกดินแดนทางใต้ของซูดาน “The Anya Nya”
ปี 2515	- เป็นทหารระดับจ่าในกองทัพของซูดาน
ปี 2524	- กลับมารับตำแหน่งในหน่วยพลร่ม และรับตำแหน่งผู้บัญชาการกองทหารรักษาการณ์
ปี 2526	- เข้าร่วมกับกลุ่มกบฏของนาย John Garang ผู้นำกลุ่ม Sudan People’s Liberation Move-ment (SPLM) และลาออกจากกองทัพซูดาน ต่อมาเมื่อมีการตั้ง the Sudan People’s Liberation Army (SPLA) จึงเข้าร่วมภายหลังได้รับตำแหน่ง ผบ.สส. ของ กกล. SPLA
ปี 2548	- หลังจากนาย John Garang เสียชีวิต นาย Kiir ได้ขึ้นดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีซูดาน และผู้นำพรรค SPLM แทน
ปี 2553	- ประธานาธิบดีเซาท์ซูดานทางใต้

9 ก.ค.2554

ปี 2556

- ประธานาธิบดีคนแรกของเขาชูดาน
- ระบุว่า รองประธานาธิบดี Riek Machar มีแผนก่อรัฐประหาร จึงสั่งปลดรองประธานาธิบดี Machar และทำให้เป็นจุดเริ่มต้นสงครามกลางเมืองถึงปี 2558 ก่อนจะมีการลงนามข้อตกลงสันติภาพ แต่มีการละเมิดข้อตกลงหยุดยิงในเวลาต่อมา

ข้อมูลที่น่าสนใจ

- ชอบสวมหมวกควายบอยไปร่วมงานทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ไม่สูบบุหรี่ และไม่ดื่มสุรา ซึ่งแตกต่างจากทหารส่วนใหญ่ในกองทัพ

คณะรัฐมนตรีเซาท์ซูดาน

ประธานาธิบดี	Salva Kiir Mayardit
รองประธานาธิบดีคนที่ 1	Riek Machar
รองประธานาธิบดีคนที่ 2	James Wani Igga
รองประธานาธิบดีคนที่ 3	Taban Deng Gai
รองประธานาธิบดีคนที่ 4	Rebecca Nyandeng Garang
รองประธานาธิบดีคนที่ 5	Hussein Abdelbagi
รมว.กระทรวงกิจการประธานาธิบดี	Barnaba Marial Benjamin
รมว.กระทรวงเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร	Josephine Joseph Lagu
รมว.กระทรวงปศุสัตว์และประมง	Onyoti Adigo Nyikec
รมว.กระทรวงกิจการคณะรัฐมนตรี	Martin Elia Lomuro
รมว.กระทรวงการลงทุน	Dhieu Mathok
รมว.กระทรวงเยาวชนและกีฬา	Albino Bol Dhieu
รมว.กระทรวงกลาโหมและกิจการทหารผ่านศึก	Angelina Teny
รมว.กระทรวงแอฟริกาตะวันออก	Deng Alor Kuol
รมว.กระทรวงพลังงานและเขื่อน	Peter Mercallo Nasir
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อมและป่าไม้	Josephine Napwon Cosmas
รมว.กิจการรัฐบาลกลาง	Lasuba L. Wango
รมว.กระทรวงการคลังและแผนเศรษฐกิจ	Dier Tong Ngor
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Mayiik Ayii Deng
รมว.กระทรวงเพศสภาพ กิจการสังคม และศาสนา	Ayaa Benjamin Warille
รมว.กระทรวงการศึกษาขั้นพื้นฐานและการอบรม	Awut Deng Achuil
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Yolanda Awel Deng
รมว.กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	Gabriel Changson Chang
รมว.กระทรวงที่ดิน การเคหะ และการพัฒนาเมือง	Michael Chanjiek Geay
รมว.กระทรวงกิจการมนุษยธรรมและบริหารจัดการภัยพิบัติ	Peter Mayen MajongDit
รมว.กระทรวงข้อมูลและการออกอากาศ	Michael Makuei Lueth
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Mahmoud Solomon Agook
รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำและการชลประทาน	Manawa Peter Gatkuoth
รมว.กระทรวงยุติธรรมและกิจการรัฐธรรมนูญ	Ruben Madol Arol Kachuol
รมว.กระทรวงแรงงาน	James Hoth Mai
รมว.กระทรวงปิโตรเลียม	Puot Kang Chuol

รมว.กระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ

รมว.กิจการรัฐสภา

รมว.กระทรวงวัฒนธรรม

รมว.กระทรวงสร้างสันติภาพ

รมว.การบริการสาธารณสุข และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

รมว.กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม

รมว.กระทรวงเหมืองแร่

รมว.กระทรวงถนนและสะพาน

รมว.กระทรวงคมนาคม

รมว.กระทรวงการอนุรักษ์สัตว์ป่าและการท่องเที่ยว

Obote Mamur Mete

Mary Mawai

Nadia Arop Dudi

Stephen Parl Kuol

Bangasi Joseph Bakosoro

Kuol Athian Mawien

Martin Abucha

Simon Mijok Majak

Madut Biar Yol

Rizik Zakaria Hassan

(ต.ค.2567)